

- c) forsætlig påfører gruppen levevilkår, beregnede på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse,
- d) gennemfører forholdsregler, der tilsigter at hindre fødsler indenfor gruppen, eller
- e) med magt overfører en gruppes børn til en anden gruppe, straffes for folkedrab med fængsel på livstid eller på tid ikke over 16 år.

§ 2. Forsøg på og medvirken til de i § 1 nævnte handlinger straffes, jfr. borgerlig straffelovs kapitel 4.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *justitsministeren* bl. a.:

„Baggrunden for forslaget er den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 9. december 1948 vedtagne konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab, der med rigsdagens samtykke [årbog 1950—51, side 528] blev ratificeret af Danmark ved kongelig resolution af 25. maj 1951. . . .

Ved denne konvention har Danmark forpligtet sig til at foreskrive effektive straffe for folkedrab, sammensværgelse for at begå folkedrab, direkte og offentlig tilskyndelse til samt forsøg på og meddelagtighed i folkedrab.

Som der nærmere er redegjort for i de bemærkninger, der ledsager forslaget, er forholdet det, at de fleste af de handlinger, som ifølge konventionen skal belægges med straf, allerede er strafbare efter bestemmelser i borgerlig straffelov, navnlig dennes kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legeme. Da dette imidlertid ikke gælder fuldtud, er en lovgivning nødvendig til opfyldelse af de folkeretlige forpligtelser, Danmark har påtaget sig ved den nævnte konvention.

Det har i justitsministeriet været under overvejelse, om den nødvendige lovgivning burde gennemføres som ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov eller som en særlig lov. Af de grunde, der anføres i lovforslagets bemærkninger, hvortil jeg tillader mig at henvise, har man anset den sidstnævnte løsning for mest hensigtsmæssig. Rigsadvokaten og straffelovskommissionen, der har haft forslaget forelagt til udtalelse, har tiltrådt det princip, der er anvendt ved lovens udformning.

Straffelovskommissionen har overfor justitsministeriet givet udtryk for den opfattelse, at det i forbindelse med vedtagelsen af en lov som den omhandlede ville være naturligt og konsekvent at ændre lov nr. 227 af 7. juni 1952 om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse, således at der i medfør af den blev hjemmel for dødsstraf også for de i loven om folkedrab omhandlede forbrydelser. Justitsministeriet har dog som nævnt i